

КРЪСТЪТ ЦАРСКОТО ДОСТОЙНСТВО

Едно племе отровило своя вожд, защото бил християнин.

В това племе имало само 12 души християни, но тези езичници знаели от опит, че няма по-добър вожд от християнин. Мисионерът, който бил там запитал брата на отравения, дали той ще приеме да стане вожд.

"Да, молил съм се по този въпрос и мисля, че трябва да приема.

"-"Но разбираш ли какъв риск е това за теб? Отровиха брат ти, само защото е християнин." -"Да, знам това. Не знам кога могат да отровят и мен, но какъв по-добър случай да се служи на тези хора."

Отричайки се от всичко що има, дори от живота си, той приел да стане вожд.

Исус каза:"Който иска да бъде пръв (вожд) между вас, нека ви бъде слуга."

УСЛОВИЕТО ЗА ГЛАВАТАРСТВО Е ПОЖЕРТВУВАТЕЛНО СЛУЖЕНИЕ.

ТО ПРОИЗТИЧА ОТ ЖИВОТ ПОЖЕРТВАН ЗА ДРУГИТЕ!

Първия Адам бе сътворен, за да управлява. Той беше призван за цар.

Но първия човек изгуби царската си власт. Когато той детронира Бога от сърцето си и постави себето на Негово място, той бе "продаден под греха."

Сам роб, той е изгубил годността си за цар. Това, което човек обича повече от всичко друго, е да нарежда нещата по своему. Такова е господството на себето. Да абдикира ли?

Никога. И дотогава, докато един по-силен не детронира себето и не поеме властта в свои ръце, човек ще бъде един неизлечим себелюбив изрод. Как да се освободи човека, затворник от собственото му себесъсредоточаване и как да се възстанови Божественото господство?

Дойде новият Адам, Глава на нова раса. Той "дойде не за да Му служат, но да слугува Той, и да даде живота Си откуп за мнозина". Той дойде за да умре, да примири бунтуващия се, да отклони човека от самия него и да го съсредоточи пак във Бога. По целия път "от престола на най-висшата слава до смърт с най-дълбоката и горест" Той показва колко прекрасно е послушанието от любов към Бога.

В една съвършено безгрешна човечност и чрез безкрайно слизване до дълбочините на една доброволна смърт, Той сложи край на царуването на гордостта.

Въз основа на този кръст Бог сега действа в човека-чрез убедителността на Христовата смърт, никога чрез насилие! И ако при все това човек може да застане в подножието на Кръста без да изгуби своята гордост- ако той все още дава място на дявола, като отказва да умре със своя Господ, тогава Бог няма възможност да помогне.

За всички такива "железния жезъл на Небето" е единственият закон.

ХРИСТОС Е ЦАР НА ЦАРЕТЕ ОТ КРЪСТА! В КРЪСТА Е БЕЗСМЪРТНИЯТ КОРЕН НА ЕДНА ЛЮБОВ, КОЯТО Е ПО- СИЛНА ОТ СМЪРТ!

Има условия и обстоятелства, може би цял венец от тръни,

които дълбоко ни засягат днес, но ЦЕЛТА НА КРЪСТА Е ДА НИ НАПРАВИ ВЪВ ВСИЧКО "ПОВЕЧЕ ОТ ПОБЕДИТЕЛИ" ГОЛГОТА ПРЕСЪЗДАВА ЦАРЕ

В ХРИСТА ЦАРЕ ВСРЕД ВСЯКАКВИ УСЛОВИЯ!

Бог ни е направил царе чрез Разпнатия, но не може да има царственост докато ние самите сме още в окови! "Не е избягал онзи, който влачи оковите си"- казва стара френска поговорка.

Когато беда, изпитания, скръб, преследване, глад, голота и нож навлязат в разбития ни живот малко по-дълбоко от всеки друг път, намират ли там Царя-Себето свален, а Христос възцарен?

Кръстът победил ли е така моя вътрешен живот, щото Христос да е Цар над всичките ми обстоятелства?

ИЗПИТАЙТЕ СЕБЕ СИ...